

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Non aliter in nobis formatur Imago Christi, quàm si nos in eandem
Imaginem transformemur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

VERITAS PRACTICA.

Non aliter in nobis formatur imago Christi, quàm si nos in eandem imaginem transformemur.

- Gal. 4.* RATIO EST, Quia non aliter in nobis formatur imago Christi, quàm si Christus ipse in nobis formetur, sicut ait Apostolus.
- 2. Cor. 3.* Sed non potest Christus sic in nobis formari, nisi nos in eandem ejus imaginem transformemur, sicut Idem sanctus scribit Apostolus.
- Ergo non aliter in nobis formatur imago Christi, quàm si nos in eandem imaginem transformemur: Quod perfectiorum est maxime proprium, & illius via quam vocant univ. va.

I. PUNCTUM.

POSSET hic fusius explicari quæ paucis supra commemorata est duplex in nobis imago Dei. Prima naturalis qua instar Dei, anima nostra est incorporea, indivisibilis, tota in toto corpore, & tota in singulis partibus, independens à corpore, immortalis, dans corpori motum & operationem, una in essentia, & trina in potentiis nobilissimis, libero arbitrio prædita, & dominio in res omnes corporeas, quarum est quoddam velut compendium, & finis ultimus, capax scientiæ, virtutis, gratiæ, gloriæ, beatitudinis, visionis Dei & fruitionis ejusdem, qua in ipsum quodammodo transit Deum.

Altera supernaturalis tripliciter considerari potest. Primò in gratia quam dicunt habituali quæ cum verè sanctificet animam, facit eam verius & nobilius similem Deo, ac proinde illustriorem ejus Imaginem. Secundo in virtutibus tam infusis quàm acquisitis: tam internis quàm externis: tam Theologicis quàm moralibus, quarum actus cum frequentes & probatos exercent homines, tum singulari modo dicuntur similes Deo, & sæpe Dominus ex hac Divina similitudine nos provocat ad illos præsertim virtutum actus, quibus proximo cuivis beneficit, Et eritis, inquit, filij Altissimi, hoc est similes, sic enim pergit, quia ipse benignus est super ingratos & malos. Estote ergo misericordes, sicut & Pater vester misericors est. Tertio in certo quodam gradu sanctitatis & virtutum omnium quem unicuique sic præfigit Deus, ut de unoquoque singillatim dici possit. Non est inventus similis illi qui

Luc. 6.

Ecclesi. 44

1. Cor. 7.

conservaret legem Excelli. Donum est proprium

quod unusquisque habet ut alius quidem sic, alius verò sic faciat, quod sæpe monet Apostolus, & de quo supra frequenter actum est. Sicut autem per istud donum attingitur ille sanctitatis & virtutis gradus qui est unicuique destinatus ac propolitus: sic per istum gradum præsertim efficitur, ut quæ in nobis est supernaturalis imago Dei, dicatur esse potissimum imago Christi: quia videlicet sic perfectè in nobis Christus formatur sic in nobis perfectè regnat, sic nos regit, nos perficit, & ad beatam ducit vitam. Quæ quidem Ratio tantò magis patebit & valebit, quantò universalius concludet pro declaranda Veritate proposita, quod nec aliter imago Christi perfectè formetur in nobis quàm si Christus in nobis ipse formetur: sic autem facile demonstratur.

Non enim aliter in nobis perficitur imago Christi quàm si nos ipsi perficiamur & sanctificemur, nam imago Christi alia pingi nec fingi potest, quam per propriam nostram sanctitatem: nulla est autem nostra sanctitas & nulla perfectio nisi formetur in nobis Christus. Id est, nisi Christus in anima per Spiritum sanctum suum, per suas gratias, per suos, omnes quos ipse solus intelligit motus & modos animum regat, dirigat & quaquaversum fleat, verberet, ac pro suo moveat arbitratu tanquam Pastor in suo gregi, tanquam in suo ductor exercitu, tanquam in navi navarcha; tanquam in domo Pater familias: tanquam rex in pacato suo regno; tanquam in corpore anima: tanquam in cælo Deus. Hoc est formari Christum in nobis, & hæc est nostra spiritalis perfectio, quia hic finis noster, hic finis nostræ devotionis, nostræ charitatis, nostræ humilitatis, & uno verbo totius nostræ virtutis ut se Christo totam subiciat, ut talis tantaque sit, qualem quantamque ipse velit: neque major, neque minor. Hic est ipse etiam Christi morientis & resurgentis quidam finis ac fructus ut dominetur mortuorum & vivorum, inquit Apostolus; finis autem & perfectio sic simul cohærent ut qui est finis alicujus rei, sit ipsa ejus perfectio: nec ulla ullius rei possit esse perfectio quam qui est ejus finis: unde si Christus nostra est perfectio quia noster est finis, sic perfectio Christi hæc in nobis existentis perfectio est ut sic formetur, sic nos perfectè regat & moveat.

Filio

Filioli quos iterum parturio donec formetur Christus in vobis! Quasi diceretur, donec formetur in vobis Christus, nihil fiet: hic meorum apud vos finis & fructus laborum est. Sic præclare sanctus Augustinus, dum explicat quomodo Christus dicatur finis noster: Dicitur enim finis qui consumit, & dicitur finis qui perficit: aliter enim intelligimus eum audimus, finitus est cibus qui manducabatur: & aliter intelligimus, cum dicitur, finita est vestis qua texebatur. In utroque audimus, finitus est: sed cibus ut iam non esset, vestis ut perfecta esset. Finis ergo noster, perfectio nostra esse debet: perfectio nostra Christus est, in illo enim perficimur quia ipsius Capitis membra sumus. Id est, sicut membra corporis non perficiuntur moraliter qua perfectione possunt petfici nisi à capite moveantur & regantur, sic neque nos aliter perficimur quàm per Christum qui est Caput ex quo totum Corpus compactum & connexum per omnem juncturam subministrat, inquit Apostolus. Et sicut nisi caput corporis per ætatem, per naturam & gratiam sanè compositum esset & formatum, membra non possent aptè regi, sic nisi Christus ita esset in nobis formatus quantum esse debet ut nos regat in omnibus, nulla esset ejus in nobis imago, nulla sanctitas, nulla perfectio, si cesset caput regere, membra cessabunt regi.

II. PUNCTUM.

SED non aliter formatur in nobis Christus, nisi nos in eandem imaginem transformemur.

Id est, nisi nos totos sinamus regi per certa illa media quibus ita judicat & ita vult nos esse regendos, ut nihil aliud voluntariè sentiamus quàm quod ipse sentit & ordinar. Hoc enim est in eandem imaginem transformari: quando non solum in aliquibus sed universim in omnibus: quando non aliquoties sed semper: quando non coactè sed voluntariè: quando non externa tantum mandatorum executione, sed interna etiàm voluntatis & judicij conformatione, nos totos illi subdemus: quando denique nec ipsi permittetur imaginationi fingere sibi aliquid aliud commodius vel delectabilius, vel gloriosius quàm quod ipse statuit & imperat. Sic in ejus imaginem toti transformamur, id est, in illud ipsum quod videt & quo movetur ad impetandum nobis, ut eodem nos ipsi motivo ducamur ad parendum. Sic est quodammodo transire in ipsum, sic est ipsum perfectè amare, cum sit ille a-

Haynesius Pars quarta,

moris effectus nobilissimus, sic à te discedere ut transeas in amarum & dicas: *Vivo autem, jam non ego, vivit verò in me Christus.*

Sed de sublimitate hujus perfectionis gradus paulò post fufius tercio sequenti puncto; nunc quàm sit necessarius aspirantibus ad perfectionem, ipsa Propositionis verba exigunt ut explicemus, nempe non aliter in nobis perfectè formatur Christus, neque ex consequenti aliter ipsa perfectio attingitur nisi nos ita, ut dictum est, in eandem imaginem transformemus: sic autem facile declaratur, præsuppositis his quæ antecedenti puncto declarata sunt de Christo in nobis existente ac formato, Nam si hoc aliud nihil est quàm Christum sic in nobis regnare ut revera nos totos regat & ad nutum flectat, quomodo id aliter intelligetur fieri quàm si toti nos ejus simus, totum nos ejus imperio sinamus flecti? Nonne hoc ipsum est quod tam expresse traditur in prima parte, ubi hæc Veritas demonstratur:

Non nisi tribus oblatis concupiscentiis Rex Christus recognoscitur.

Quod autem de tribus concupiscentiis sibi dicitur, hoc idem de tribus animæ facultatibus ad perfectionem comparandam, jure dici potest. Nam nisi perfectè Christo pareatur, quomodo nos perfectè reget? nisi verò voluntariè & judicio pareatur, quomodo illi perfectè parebitur? Nonne hoc est quod perficiendis suis commendabat Apostolus: *Mundemus nos ab omni inquinamento carnis & spiritus, perfectentes sanctificationem in timore Dei*: Sunt videlicet inquinamenta carnis tres concupiscentiæ, si non mundentur: sunt verò inquinamenta spiritus tres animæ facultates, nisi pariter illis mundandis studeatur. Quamobrem nisi ex æquo subdantur omnia non perficietur in nobis Christus, non perficietur Sanctificatio, cui perficiendæ opportunum sane illud quod addebat Apostolus *in timore Dei*: nempe illo perfectò timore Dei, qui donum dicitur Spiritus sancti, quo ut ait S. Thomas *voluntariè Deum reveremur, & nos ipsi subducere refugimus*. Quod si tamen velis & alium posse timorem intelligi qui nonnullam habeat inclusam pœnam, facile cesserim dum sic agnoscas timendum tibi esse ne unquam in te formetur Christus, quod vix unquam transformari te sinas in eandem cum ipso imaginem & voluntatem.

Cc

tem

tem; atque id demum pro ingenti ducas supplicio, sic nunquam in te Christum formari.

III. PUNCTUM.

SIVE igitur de Christi agatur imagine, sive de ipso in nobis formando Christo, neutrum perfectè formabitur nisi nos in eandem imaginem transformemur, & toti Christo conformemur, quod non modo docebat Apostolus suis scriptis, sed multo amplius suis factis; sic enim ipse tam enax erat ordinis, quicumque tandem à Christo sibi præscriberetur, ut omnium quasi oblitus, hoc unum cogitaret ut in eandem cum Christo transfret imaginem, & quandam velut imaginationem ejusdem prorsus rei peragenda quam ab illo sibi videbat ordinatam. Sequor, inquit, si quomodo comprehendam, in quo & comprehensus sum à Christo Iesu. Fratres, ego me non arbitror comprehensisse. Vnum autem, quæ quidem retrò sunt oblitiscens, ad ea verò quæ sunt priora, extendens me ipsum, **AD DESTINATVM PERSEQVOR**, ad bravium superna Vocationis Dei in Christo Iesu. Quasi diceret, Hoc unum ago quod agendum mihi Christus præscribit. Nunquam præcedo, semper sequor; sic me Ille comprehendit, sic illum ego velim comprehendere & assequi sicut comprehensus sum, sicut me sibi optatorum; nisi hoc agam, nil me arbitror agere. In hoc uno salutem, perfectionem & beatitudinem meam constituo. Sic illud bonum specto tanquam scopum quod meam dirigam omnia: tanquam certum bravium quod curando referam si non in aem cursum meum volo: tanquam ipsum denique gloriæ præfixum gradum cuius adipiscendi non sit alia mihi via quam quæ mihi à Christo singulis aperta patet momentis. Quod ut omnes perfectionis propriæ studiosi similiter de se sentiant & a se exigant, sic pergit S. Apostolus: *Quicumque ergo perfecti sumus, sic sentiamus, idem sapiamus, in eadem permaneamus regula.* Id est, nos ita contineamus, ut nihil quam ipse Christus velit & de nobis cogitet, velimus & cogitemus, sicque in eandem prorsus transcamus imaginem.

Coloss. Atque hoc ipsum alibi repetens, *ut exhibeamus, inquit, omnem hominem perfectum in Christo Iesu, in quo & laboro, certando secundum operationem eius quam operatur in me, in virtute, quasi dicitur: Hoc est unicuique suo in statu*

contendendum ut se perfectum exhibeat hominem: non exhibebit autem nisi in Christo Iesu, nisi Christum habeat Ducem, Magistrum, Regem, & nisi fideliter in omnibus illi obsequatur. Quod quidem dum contendet non miretur si laboret; Nam & ego Apostolus sic laboro, sic certo, nec aliter virtutem exciteo vel aliud opus operor, quam prout ipse Christus in me operatur, & in certa quadam virtute seu certo virtutis gradu quem nec excedere, mihi licitum puto, nec ab illo deficere.

Hoc est vinculum *Charitatis* quo sic Christo connectimur ut nos nihil à Christo saparet. Hæc est excellentior via quæ via est perfectè unitiva in perfectio divini amoris actu cuius hoc est maximum effectum sic amantem omnia conferre simul in amatum, ut soli huic amori sit proprium; atque idcirco hic amor sit plurimum commendatus, & omnibus omnium votis exoptandus.

Sic insigniter S. Augustinus: *Anima insignis in manu Dei imaginis illustris similitudine, habet in se, ex cap. 16. Deo, quo admonetur semper, aut stare cum eo, aut ad eum redire si mota suis affectibus, imo defectibus fuerit. Et non solum habet unde respirare quæ in spe venit & misericordia: sed etiam unde audent aspirare ad nuptias verbi, & cum Deo miræ factus sociari: ut, atque cum rege Angelorum ducere iugum amoris. Hæc omnia facit amor, si anima exhibeat se similem Deo per voluntatem, cui similis est per naturam, diligens sicut dilecta est. Solum enim est amor ex omnibus animarum motibus, sensibus atque affectibus, in quo potest creatura, etsi non ex aquo respondere auctori, vel ipsi mutuam respondere vicem. Amor ubi venerit, ceteros in se omnes traducit & captivas affectus. Amor per se sufficit, per se placet, & propter se. Ipse meritum, ipse primum, ipse causa, ipse fructus, ipse usus. Per amorem enim conjungimur Deo. Amor facit unum spiritum de duobus. Amor facit idem velle, & idem nolle. Amor facit prius mores componere, postmodum omnia, quæ ad sunt tanquam non ad sunt considerant tertio verò loco, mundæ cordis acie superba & interna conspiciere. Per amorem, primum in saculo bonè geruntur honesta, postmodum etiam honesta saculi despiciuntur, ad extremum etiam Dei intima conspiciuntur.*

Reddito